

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.9.2009
KOM(2009) 489 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om hvordan bestemmelserne om stempning af tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter fungerer, jf. artikel 10 og 11 i forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)

1. INDLEDNING

Den 13. oktober 2006 trådte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage, i det følgende benævnt "Schengengrænsekodeks"¹, i kraft. Schengengrænsekodeksen bekræftede den forpligtelse til systematisk at stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ved ind- og udrejse, som blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 2133/2004². Kodeksen indeholder også en liste over dokumenter, hvori der skal anbringes et ind- og udrejsestempel, og over dokumenter, som er fritaget for stempeling. De kompetente nationale myndigheder har endvidere fået mulighed for at formode, at en tredjelandstatsborger med et rejsedokument, hvori der ikke er et indrejsestempel, ikke overholder reglerne for opholdets varighed i den pågældende medlemsstat. Tredjelandstatsborgeren har mulighed for at tilbagevise formodningen. Hvis vedkommende ikke tilbageviser formodningen, kan han/hun blive udvist fra de pågældende medlemsstaters område.

Den 6. november 2006 vedtog Kommissionen en henstilling om en fælles "Praktisk vejledning for grænsevagter"³, i det følgende benævnt "Schengenvejledningen", med specifikke retningslinjer for stempelingen af rejsedokumenter (anden del, afsnit I, punkt 4), navnlig for fritagelser fra stempeling, tilfælde af manglende plads til et stempel i rejsedokumentet, stempeling af rejsedokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, som er visumpligtige osv.

Det hedder i artikel 10, stk. 6, i Schengengrænsekodeksen, at "*Kommissionen aflægger inden udgangen af 2008 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorledes bestemmelserne om stempeling af rejsedokumenter fungerer*".

Med henblik på denne rapport udsendte Kommissionen i august 2008 et spørgeskema til medlemsstaterne for at indhente oplysninger om gennemførelsen af bestemmelserne om stempeling af tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter. Der måtte sendes en del rykkere for at få de nødvendige oplysninger. Denne rapport er udarbejdet på grundlag af de besvarelser, som 25 Schengenmedlemsstater har indsendt. To medlemsstater (Malta og Portugal) har ikke indsendt de ønskede oplysninger⁴.

2. HOVEDELEMENTER I STEMLINGSORDNINGEN

For det første skal medlemsstaterne overholde forpligtelsen til systematisk at stemple rejsedokumenter ved tredjelandstatsborgeres ind- og udrejse med henblik på et kort ophold, som ikke overstiger tre måneder pr. seks måneders periode inden for Schengenområdet.

---

¹ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

² Rådets forordning (EF) nr. 2133/2004 af 13. december 2004 om forpligtelse for medlemsstaternes kompetente myndigheder til systematisk at stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, EUT L 369 af 16.12.2004, s. 5.

³ Kommissionens henstilling af 6. november 2006 om en fælles "Praktisk vejledning for grænsevagter (Schengenvejledning)" til brug for medlemsstaternes kompetente myndigheder ved udøvelse af grænsekontrol af personer, K(2006) 5186 endelig.

⁴ I betragtning af at Schweiz kun har anvendt Schengenreglerne siden den 12. december 2008, er Schweiz ikke blevet bedt om at give oplysninger om sine erfaringer med stempeling.

Det må understreges, at grænsevagterne skal stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter både ved ind- og udrejse, selv i tilfælde af at grænsekontrollen lempes, jf. artikel 8 i Schengengrænsekodeksen.

I artikel 10, stk. 3, i Schengengrænsekodeksen anføres de personkategorier, hvis rejsedokumenter er fritaget for systematisk stempeling, såsom statschefer og højtstående personer, hvis ankomst forinden er blevet officielt meddelt via de diplomatiske kanaler.

Der anbringes ikke ind- eller udrejsestempel i rejsedokumenter tilhørende statsborgere i EU, Norge, Island, Liechtenstein og Schweiz. Der anbringes heller intet stempel i dokumenter, der tilhører indbyggere i grænseområdet i henhold til ordningen for lokal grænsetrafik, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 1931/2006⁵. Endvidere anbringes der ikke ind- eller udrejsestempel i dokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til unionsborgere, såfremt de kan forevise et opholdskort udstedt af en medlemsstat, jf. artikel 10 i direktiv 2004/38/EF⁶.

De praktiske retningslinjer for stempeling findes i bilag IV til Schengengrænsekodeksen, som indfører f.eks. fælles regler for stempeling af rejsedokumenter til visumpligtige tredjelandstatsborgere eller en forpligtelse for medlemsstaterne til at udpege nationale kontaktpunkter, som er ansvarlige for udvekslingen af oplysninger om sikkerhedskoderne på de ind- og udrejsestempler, der anvendes ved deres grænseovergangssteder.

Artikel 10, stk. 3, sidste afsnit, i Schengengrænsekodeksen indfører muligheden for, at man på en tredjelandstatsborgers anmodning undtagelsesvist kan undlade at anbringe ind- eller udrejsestempel, såfremt anbringelsen heraf kan medføre betydelige vanskeligheder for den pågældende (såsom problemer af politisk karakter). I så fald skal ind- eller udrejsen attesteres på et særskilt ark og udleveres til tredjelandstatsborgeren.

Ifølge artikel 11 i Schengengrænsekodeksen kan man have en formodning om, at en tredjelandstatsborger, som opholder sig på en Schengenmedlemsstats område eller rejser ud af Schengenområdet uden at have et indrejsestempel, opholder sig ulovligt. Tredjelandstatsborgeren har i givet fald mulighed for at tilbagevise formodningen ved at fremlægge et hvilket som helst troværdigt bevismiddel, f.eks. transportbilletter, hotelregninger eller bevis for tilstedeværelse uden for Schengenområdet, som viser, at han/hun har overholdt reglerne for varigheden af et kortvarigt ophold i Schengenområdet. De kompetente nationale myndigheder skal i givet fald angive i rejsedokumentet, hvor og hvornår vedkommende har passeret den ydre grænse i en af medlemsstaterne, i overensstemmelse med national ret og praksis.

Derudover kan der udleveres en formular til tredjelandstatsborgeren svarende til den, der er gengivet i bilag VIII i Schengengrænsekodeksen. Formularen udleveres kun, hvis tredjelandstatsborgeren kan bevise, at han/hun har overholdt reglerne for varigheden af et kortvarigt ophold, på trods af at rejsedokumenterne ikke indeholder et indrejsestempel.

---

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengenkonventionen, EUT L 405 af 30.12.2006, s. 1.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

Hvis personen ikke kan tilbagevise formodningen om ulovligt ophold, kan de kompetente myndigheder udvise vedkommende fra den pågældende medlemsstats område.

Medlemsstaterne skal oplyse hinanden, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet om deres nationale praksis med hensyn til formodning om ulovligt ophold og tilbagevisning heraf.

3. GENERELLE OPLYSNINGER OM ANVENDELSEN AF BESTEMMELSERNE OM STEMPLING AF TREDJELANDSSTATSBORGERES REJSEDOKUMENTER OG OM EVENTUELLE PROBLEMER I FORBINDELSE HERMED

Medlemsstaterne har i deres besvarelser anført, at de foretager en fuldstændig, korrekt og systematisk stempning af tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter ved ind- og udrejse. Medlemsstaterne anfører, at der ikke er opstået større problemer i forbindelse med dette arbejde. Der er således ikke rapporteret specifikke problemer vedrørende lang ventetid ved de ydre grænser eller vedrørende stempning, i tilfælde af at grænsekontrollen lempes, jf. artikel 8 i Schengenrænsekodeksen.

De problemer, medlemsstaterne beskriver, er af følgende art:

- *Andre medlemsstaters manglende anbringelse af indrejsestempel*

Kommissionen understreger, at kun en systematisk stempning gør det muligt med sikkerhed at fastslå, hvor og hvornår passagen af den ydre grænse har fundet sted, hvilket er en forudsætning for at kunne kontrollere længden af en tredjelandsstatsborgers tilladte ophold inden for Schengenområdet (se også punkt 5).

- *Ulæselige stempler; stempler, der ikke er anbragt korrekt (f.eks. henover visummærkatens, således at det maskinlæsbare område af visummet er dækket og derfor ikke kan kontrolleres ved brug af optiske læsere); stempler, der er anbragt henover tidligere stempler; stempler, der kun er anbragt delvist (en del af stemplet mangler); stempler, der er anbragt tilfældigt og ikke i kronologisk rækkefølge; stempler, der er anbragt på en uklar og uordentlig måde (f.eks. henover kanten af passet eller med utydelige områder grundet utilstrækkelig trykstyrke).*

For let og korrekt at kunne fastslå varigheden af en tredjelandsstatsborgers ophold på Schengenområdet gør Kommissionen opmærksom på, at anbefalet praksis for anbringelse af stempler findes i Schengenvejledningens punkt 4.6. Heraf fremgår navnlig at:

- stemplerne så vidt muligt bør anbringes i kronologisk orden for at gøre det lettere at finde det tidspunkt, hvor personen senest har passeret grænsen
- udrejsestemplet bør anbringes i nærheden af indrejsestemplet
- stemplet bør anbringes i horisontal position, således at det er let læseligt
- der ikke bør anbringes noget stempel oven på allerede eksisterende stempler, herunder stempler påført af andre lande.

Der skal endvidere gøres opmærksom på, at bilag IV, punkt 3, i Schengenrænsekodeksen fastsætter regler for stempning af rejsedokumenter, der indeholder visum. Det hedder heri "...

anbringes stemplet så vidt muligt således, at det dækker visummets kant, uden at oplysningerne på visummet bliver ulæselige, eller de synlige sikkerhedsfeatures på visummærkatene beskadiges. Hvis der skal anbringes flere stempler [...], gøres det på siden over for den side, hvor visummet er anbragt. Hvis denne side ikke kan bruges, anbringes stemplet på den følgende side. Den maskinlæsbare del stemples ikke."

- *Mangel på plads til at anbringe stemplet i rejsedokumentet – navnlig hos lastbilchauffører eller regelmæssige grænsependlere – og mangel på EU-regler herfor*

Da Kommissionen fremlagde Schengenvejledningen, var den klar over, at det kan ske, at det dokument, der giver en tredjelandstatsborger mulighed for grænsepassage, ikke længere kan påføres et stempel, fordi der ikke er flere sider til rådighed. I et sådant tilfælde anbefales det tredjelandstatsborgeren at få fornyet sit pas, således at der fortsat kan påføres stempler dér i fremtiden. Hvis det pas, som ikke har flere sider til rådighed, indeholder et gyldigt visum, bør der anmodes om et nyt visum, som anbringes i det nye pas.

Nogle medlemsstater har spurgt om, hvorvidt artikel 10, stk. 3, som giver mulighed for undtagelsesvis at undlade at anbringe ind- eller udrejsestempel, såfremt anbringelsen heraf kan medføre betydelige vanskeligheder for den pågældende tredjelandstatsborger, gælder, hvis tredjelandstatsborgeren ikke har flere sider til rådighed i sit rejsedokument, hvorpå der kan anbringes et stempel. Kommissionen er af den holdning, at denne bestemmelse ikke gælder i dette tilfælde, da der kun bør indrømmes fritagelse af den grund, at stemplingen kan medføre vanskeligheder (f.eks. af politisk karakter) for vedkommende. Ikke desto mindre kan der ifølge de anbefalinger, Kommissionen giver i Schengenvejledningen⁷, undtagelsesvis – og navnlig med hensyn til regelmæssige grænsependlere - anvendes et særskilt ark, hvorpå der kan anbringes yderligere stempler. Arket skal udleveres til tredjelandstatsborgeren og bør indeholde de oplysninger, der er anført i Schengenvejledningen. Under alle omstændigheder er manglen på tomme sider i et pas ikke i sig selv en gyldig og tilstrækkelig grund til at nægte en person indrejse.

Visse medlemsstater anfører, at de bruger sådanne særskilte ark til at anbringe indrejse- eller udrejsestemplet på anmodning af tredjelandstatsborgere, navnlig lastbilchauffører, som hyppigt passerer den ydre grænse. Man bør ligeledes være opmærksom på de grænsependlere, som ikke er berettiget til at få tilladelse til lokal grænsetrafik (Local Border Traffic Permit). Det er værd at bemærke, at Ungarn og Slovenien anbringer stempler på særskilte ark, som ledsager et kroatisk identitetskort; disse to medlemsstater accepterer dette på grundlag af deres bilaterale aftaler fra 1997. Ifølge de slovenske oplysninger er der statistisk set hvert år mindre end 0,5 % af lastbilchaufførerne, som anmoder om at få stemplet anbragt på et særskilt ark. Grunden til at anmode herom er ifølge tredjelandstatsborgerne primært, at det er meget dyrt at få fornyet sit pas. I visse tilfælde ønsker tredjelandstatsborgere at friholde en blank side til et fremtidigt visum eller en opholdstilladelse.

Det er Kommissionens holdning, at de ovenfor beskrevne tilfælde ikke bør betragtes som en grund til at fritage for stempling, da de ikke er omfattet af anvendelsen af artikel 10, stk. 3, sidste afsnit.

- *Mangel på en mere ensartet procedure for stempling af rejsedokumenter, som tilhører tredjelandstatsborgere, der rejser med børn*

---

⁷ Punkt 4.5 i Schengenvejledningen.

Organisationen for International Civil Luftfart udstedte en række anbefalinger af ikkebindende karakter, herunder om anvendelsen af princippet "*en person – et pas*". Dette princip blev godkendt på Fællesskabsniveau⁸. Hvis princippet blev anvendt af tredjelands, ville det betyde, at bestemmelserne om stempning af den enkelte persons rejsedokumenter kunne anvendes.

- *Der sættes spørgsmålstegn ved nødvendigheden af at stemple rejsedokumenter, der tilhører tredjelandstatsborgere, som har en gyldig opholdstilladelse, der er udstedt af en Schengenmedlemsstat*

Det er Kommissionens opfattelse, at man ikke bør stemple rejsedokumenter, der tilhører tredjelandstatsborgere, som har en gyldig opholdstilladelse, der er udstedt af en Schengenmedlemsstat. Formålet med at stemple et pas er at fastslå, om en tredjelandstatsborger har respekteret den tilladte varighed af et kort ophold i Schengenområdet. Samme logik kan ikke anvendes på tredjelandstatsborgere med en gyldig opholdstilladelse, idet den tilladte opholdsperiode i den Schengenmedlemsstat, der udstedte tilladelsen, afhænger af opholdstilladelsens gyldighed. At stemple passet ved ud- og returrejse kan således ikke påvirke længden af det ophold, der er tilladt ifølge den opholdstilladelse, der er udstedt af en Schengenmedlemsstat. Hvis en person med en opholdstilladelse passerer ydre grænser og rejser til andre Schengenmedlemsstater, skal kontrollen af, om opholdets varighed respekteres, bero på, om vedkommende har meldt sin tilstedeværelse i en anden Schengenmedlemsstat i overensstemmelse med artikel 22 i Schengenkonventionen⁹. Denne ordning kan betyde, at det er vanskeligere at beregne opholdets længde end at kontrollere stempler, men det er en konsekvens af at etablere et område uden kontrol ved de indre grænser. Det skal understreges, at Kommissionen hidtil ikke har modtaget nogen oplysninger om tredjelandstatsborgere med en opholdstilladelse udstedt af en Schengenmedlemsstat, som har misbrugt deres ret til at rejse for at kunne tage ophold i en anden medlemsstat i mere end tre måneder.

4. OPLYSNING OM TREDJELANDSSTATSBORGERE, HVIS DOKUMENTER ER FRITAGET FOR STEMLING (ARTIKEL 10, STK. 3), OG TILFÆLDE AF FRITAGELSE FOR STEMLING

De fleste medlemsstater indhenter ikke statistiske data om antallet af tredjelandstatsborgere, der anmoder om at blive fritaget for pligten til at få stemplet deres rejsedokumenter, eller de registrerer slet ikke sådanne anmodninger. Nogle medlemsstater opgiver kun ganske få anmodninger fra tredjelandstatsborgere, som behandles individuelt.

Der er endvidere rejst spørgsmål om stempning af rejsedokumenter og beregning af opholdsperioder for tredjelandstatsborgere – familiemedlemmer til EU-borgere – som rejser med et opholdskort i henhold til artikel 10 i direktiv 2004/38/EF.

Kommissionen gør opmærksom på, at familiemedlemmer til unionsborgere er fritaget for pligten til at få stemplet rejsedokumenter ved ind- og udrejse, hvis de rejser med et opholdskort udstedt af medlemsstaterne i henhold til artikel 10 i direktiv 2004/38/EF og

---

⁸ Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder, EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1. Alle medlemsstater anvender dette princip med undtagelse af Østrig og Nederlandene.

⁹ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

ledsager unionsborgere, som benytter retten til fri bevægelighed eller retten til ophold. En tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, er derimod ikke fritaget for at få stemplet sine rejsedokumenter, hvis vedkommende rejser alene, eller hvis vedkommende ledsager en unionsborger, men ikke kan forevise førnævnte opholdskort (f.eks. hvis personer lever sammen med en unionsborger uden for EU og ikke har opholdskort).

Det kan ikke undgås, at der opstår situationer, hvor en tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, kombinerer rejser, hvor vedkommende ledsager eller tilslutter sig den EU-borger, som udnytter sin ret til fri bevægelighed, med rejser, hvor vedkommende rejser alene. Det er Kommissionens opfattelse, at situationen nok er lidt forvirrende, men reelt ikke volder problemer; hvis en tredjelandstatsborger rejser alene, må opholdet ikke overskride den maksimale varighed, dvs. tre måneder, inden for Schengenområdet. Hvis tredjelandstatsborgere ledsager en unionsborger, er varigheden af det tilladte ophold for en tredjelandstatsborger ikke begrænset til tre måneder pr. seks måneders periode.

Endelig foreslår nogle medlemsstater, at man føjer personale på internationale passager- og godstoge til listen over de personkategorier, hvis rejsedokumenter ikke skal stemples. Kommissionen ser positivt på dette forslag og vil sætte en fritagelse for stempeling af rejsedokumenter i gang for togpersonale under udøvelse af deres job svarende til den, der gælder piloter og sømænd, idet togene følger en fast tidsplan.

5. OPLYSNING OM TREDJELANDSSTATSBORGERE, DER OPHOLDER SIG INDEN FOR EN MEDLEMSSTATS OMRÅDE ELLER FORLADER SCHENGENOMRÅDET UDEN AT HAVE ET INDREJSESTEMPEL I REJSEDOKUMENTET, OG SOM HAR TILBAGEVIST ELLER IKKE HAR TILBAGEVIST EN FORMODNING OM ULOVLIGT OPHOLD (ARTIKEL 11)

En række medlemsstater indsamler ikke statistiske data over antallet af tredjelandstatsborgere, som opholder sig på medlemsstatens område eller forlader Schengenområdet uden at have et indrejsestempel, eller navnlig over antallet af personer, som formår eller ikke formår at tilbagevise formodningen om ulovligt ophold.

En række medlemsstater (Slovenien, Belgien, Ungarn, Rumænien, Italien og Frankrig) gav nøjagtige statistiske data med oversigter, hvoraf det nøjagtigt fremgår, hvor mange tredjelandstatsborgere, der er rejst ind i Schengenområdet, samt hvor og hvornår dette er sket. Andre medlemsstater gav kun generelle oplysninger om et stort eller lille antal tredjelandstatsborgere, som har opholdt sig uden at have et indrejsestempel i deres rejsedokument.

Artikel 11, stk. 1, i Schengengrænsekodeksen giver de kompetente nationale myndigheder mulighed for at formode, at en indehaver af et rejsedokument uden indrejsestempel ikke opfylder de regler for varighed af ophold, som gælder i den pågældende medlemsstat. Det fremgår dog ikke klart af medlemsstaternes svar, om myndighederne altid formoder, at der er tale om ulovligt ophold, når der mangler et indrejsestempel i en tredjelandstatsborgers pas.

De fleste medlemsstater anfører, at de benytter formularen i bilag VIII til Schengengrænsekodeksen ved godkendelse af bevis for overholdelse af reglerne for varigheden af et kort ophold i tilfælde, hvor rejsedokumentet ikke er stemplet ved indrejse. Nogle medlemsstater (Tyskland, Frankrig, Slovenien og Danmark) anfører, at de ikke benytter formularen, men anbringer et korrigerende stempel i tredjelandstatsborgerens

rejsedokument, hvoraf fremgår hvor og hvornår vedkommende er rejst ind i Schengenområdet. Nogle medlemsstater anfører, at de benytter begge dele (formular og stempel).

Ungarn anfører, at man i landet har udviklet et nationalt grænseregistreringssystem, som registrerer alle tredjelandstatsborgere, som passerer landets ydre grænser. Oplysningerne kan benyttes til at tilbagevise formodningen om ulovligt ophold, hvis personen rejste ind i Schengenområdet i Ungarn. Bulgarien beskriver et lignende automatisk informationssystem for grænsekontrol, og Rumænien en lignende database over ind- og udrejser.

De fleste medlemsstater anfører, at de ikke indhenter statistiske oplysninger eller har databaser over antallet af tredjelandstatsborgere, som ikke kunne tilbagevise formodningen om ulovligt ophold. Nogle medlemsstater anfører, at det ikke er muligt at skelne mellem personer, der er udvist, fordi de ikke kunne tilbagevise formodningen om ulovligt ophold, og personer, der er udvist af andre årsager. De fleste medlemsstater nævner specifikt, at de har nationale procedurer for udvisning af ulovlige immigranter. Medlemsstater, som har givet konkrete oplysninger om antallet af tilbagesendte tredjelandstatsborgere (Estland, Letland, Slovenien, Nederlandene og Litauen), oplyste, at de pågældende personer i alle tilfælde er blevet udsendt eller udvist fra Schengenområdet.

6. ANDRE OPLYSNINGER VEDRØRENDE ANVENDELSEN AF BESTEMMELSERNE I ARTIKEL 10 OG 11

Grækenland meddelte, at landet vil foretage en automatisk og daglig ændring af sikkerhedskodenummeret på indrejse- og udrejsestempler ved hjælp af en elektronisk applikation, som vil blive udviklet til formålet.

Polen rejste for nylig et spørgsmål i Rådets Grænsegruppe om, hvordan man bør stemple rejsedokumenter, hvor to eller flere Schengenvisa af "type C" for en forælder og et barn er anbragt i forælders pas. På grundlag af medlemsstaternes oplysninger ser det ud til, at medlemsstaterne har forskellig praksis, f.eks. ved at angive antallet af personer eller barnets navn ved siden af stemplet. Schengengrænsekodeksen indeholder ingen specifikke bestemmelser for proceduren i dette tilfælde. Kommissionen er af den opfattelse, at i princippet bør hver visummærkat systematisk stemples ved ind- og udrejse i overensstemmelse med artikel 10 og bilag IV, punkt 3, i Schengengrænsekodeksen. Det kan være vanskeligt at afgøre, hvilket stempel hører til hvilken persons indrejse, hvis begge personer har visum til flere indrejser og rejser hyppigt. Da medlemsstaterne ikke har indsendt oplysninger om, hvor hyppigt sådanne tilfælde forekommer ved de ydre grænser, og om de praktiske problemer, det har givet, finder Kommissionen det dog ikke hensigtsmæssigt at påtænke en harmonisering af procedurerne for stempeling af rejsedokumenter i ovennævnte tilfælde.

Kommissionen ønsker rejse spørgsmålet om stempeling af rejsedokumenter i tilfælde af midlertidig genindførsel af grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til artikel 23 og i overensstemmelse med Schengengrænsekodeksen. Det hedder i artikel 28, at "*Hvis der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, finder de relevante bestemmelser i afsnit II tilsvarende anvendelse*". Visse relevante bestemmelser vedrørende kontrol ved de ydre grænser, såsom grænsekontrol af personer eller nægtelse af indrejse, vil således finde anvendelse. Ved de fælles grænser mellem Schengenmedlemsstater bør rejsedokumenter dog ikke stemples, da den pågældende person forbliver inden for Schengenområdet. Det forhold,

at der midlertidigt genindføres kontrol ved de indre grænser, kan ikke påvirke varigheden af tredjelandstatsborgerens tilladte ophold inden for Schengenområdet. Det ville være vildledende at stemple, idet der ville blive anbragt endnu et indrejsestempel, uden at en udrejse havde fundet sted. Det er derfor Kommissionens opfattelse, at artikel 10 ikke finder anvendelse i forbindelse med en midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser.

7. KONKLUSIONER

På grundlag af de foreliggende oplysninger drager Kommissionen følgende konklusioner:

- (1) Ifølge gældende fællesskabslovgivning er det påkrævet systematisk at stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ved ind- og udrejse. Schengengrænsekodeksen indeholder en liste over dokumenter, hvori der skal anbringes et ind- og udrejsestempel, samt dokumenter, som er fritaget for stempling. Endvidere har de kompetente nationale myndigheder nu lov til at formode, at en person ikke overholder reglerne for et opholds varighed i den pågældende medlemsstat, hvis vedkommendes rejsedokument ikke indeholder et indrejsestempel, og den pågældende tredjelandstatsborger har fået mulighed for at tilbagevise denne formodning. Ifølge artikel 10, stk. 6, i Schengengrænsekodeksen skal Kommissionen inden udgangen af 2008 aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorledes bestemmelserne om stempling af rejsedokumenter fungerer. Kommissionen beklager, at det ikke har været muligt at overholde denne frist. Forsinkelsen skyldes, at flere medlemsstater indgav oplysningerne sent.
- (2) Kommissionen understreger ligesom en stor del af medlemsstaterne nødvendigheden af nøje at overholde reglerne for systematisk, kronologisk og korrekt stempling som beskrevet i Schengengrænsekodeksen og Schengenvejledningen. Når reglerne overholdes, bliver det lettere at foretage korrekt grænsekontrol, og dette bidrager til at reducere ventetiden ved EU's ydre grænser.
- (3) Kommissionen gør opmærksom på, at de fælles retningslinjer vedrørende stempling af tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter, som indeholder en visummærkat, findes i bilag IV, punkt 3, i Schengengrænsekodeksen.
- (4) Kommissionen understreger, at tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af et gyldigt opholdskort udstedt af en Schengenmedlemsstat, er fritaget for pligten til at få stemplet deres rejsedokumenter ved ind- og udrejse.
- (5) Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 10 i Schengengrænsekodeksen ikke finder anvendelse i forbindelse med en midlertidig genindførelse af kontrol ved de indre grænser i henhold til artikel 23 og følgende i Schengengrænsekodeksen.
- (6) Kommissionen er opmærksom på de vanskeligheder, der kan opstå for tredjelandstatsborgere, der hyppigt passerer grænsen, såsom lastbilchauffører eller grænsependlere. Problemet med blanke sider til stempler vil dog kun kunne løses med et system, der automatisk registrerer ind- og udrejse, og som gør stempling overflødig. Kommissionen finder det ikke nødvendigt at fritage lastbilchauffører for stemplingen, navnlig i lyset af de betænkeligheder, medlemsstater har givet udtryk for med hensyn til risikoen for ulovlig immigration og beskæftigelse.

- (7) Kommissionen er af den opfattelse, at der ikke er nogen grund til at overveje yderligere fritagelser for stempeling, med undtagelse af togpersonale under udøvelse af deres job, hvilket svarer, til hvad der gælder piloter og sømænd, idet togene følger en fast tidsplan. Kommissionen vil sætte foranstaltninger i værk, således at denne personkategori fritages for pligten til at få stemplet deres rejsedokumenter.
- (8) Ifølge medlemsstaternes besvarelser indsamler en række af dem ikke statistiske data over antallet af tredjelandstatsborgere, som opholder sig på medlemsstatens territorium eller forlader Schengenområdet uden at have et indrejsestempel, eller over antallet af tredjelandstatsborgere, som formåede (eller ikke formåede) at tilbagevise formodningen om ulovligt ophold. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at indsamle disse data og stille dem til rådighed, således at man bedre kan undersøge, hvordan bestemmelserne om stempeling fungerer.
- (9) Endelig har en række medlemsstater ikke overholdt den forpligtelse, de i henhold til artikel 11, stk. 2, sidste afsnit, har til at oplyse hinanden, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet om deres nationale praksis med hensyn til formodning om ulovligt ophold og tilbagevisning heraf, som er omhandlet i artikel 11. Kommissionen opfordrer de pågældende medlemsstater til at gøre dette senest en måned efter rapportens vedtagelse.